

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

SĂ PRENUMERA:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

ANULU XLIX.

ANUNCIURILE:

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Sortiseri nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 127.

Duminică, 8 (20) Iunie.

1886.

Brașov, 7 Iunie 1886.

Orî în ce parte ne aruncăm privirile, nu vedem în monarhia acésta decât popóre, care se întrec unu cu altu în a se uni și consolida pe tărémul național, ca să se apere astfel cu succes interesele vitale și să exercize câtu mai mare influență în stat.

Numai noi Români pare că și'n privința acésta am început a stagna, în locu d'a ne avênta cu îndoită putere spre marele idealu alu bunăstării și fericirii națiunii noastre.

Avem să luptăm cu nisce adversari, cari nu cunosc nici o cruțare, când e vorba d'a să asigura unu favoru câtu de micu în paguba noastră națională. Plângeri destule sosesc din toate părțile despre perderile și nedreptățile ce le suferă bietul Român, din Munți și din Câmpia. Nicăiri însă nu vedem unu semn serios și neîndoișu, că Români noștri ar fi învêțat și ei dela dușmanii lor, cum trebuie să se pörte în luptă, ca să nu fiă totdeauna batjocuriți și înfrânți.

Care este secretul ce a făcutu pe adversarii noștri politici și naționali să dobândescă atâtea succese, cu toate că sunt relativu așa de puțin la număr?

Se cêrtă și ei destul între ei, așa că uneori ajung până la cuțite; dér de câte ori e vorba de unu interesu comunu național, pe care numai în strînsă unire îl potu dobândi, uniți sunt cu toții și în momentele supreme când se cere să se manifeste puterea, și-o și manifestă.

Și care e secretul, că aceste manifestări ale adversarilor sunt mai totdeauna urmate de succesu față cu noi Români?

Răspunsul e foarte ușor: tocmai în momentele critice, când și noi am trebu să opunem falangei solidare a adversarilor o armie totu așa de strînsă legată, se ivesc în sinul nostru desbinări de totu felul, neînțelegeri între cei ce aru fi chemați să conducă poporul, miserabile rivalități personale, interese murdare, ambițiuni false și toate slăbiciunile omenești.

Până la momentul criticu de obicei auzim pe toți asigurându, că una sunt și la una întesc; când e vorba însă d'a dovedi acésta, atunci rămăsă bunu solidaritate! Ne merge ca racului, bróscei și stucei din fabulă, cari voindu să urce împreună unu sacu la dealu, unu trăgea înderët, altu înainte, și alu treilea sărind în susu îl ținea în loc.

Așa ne merge nouă cu acțiunile naționale. Se găsesc între noi pré mulți înțelepți și pré puțin cari voesc să 'ntelégă, și apoi vorba Romanului: unde-să mose multe rămâne copilul cu buricul netăiat.

Cu adencă durere trebuie să mărturisim, că de unu timp încóce totă activitatea spirituală a fruntașilor noștri, preoți și mireni, pe tărémul politicu-național, pare a se mărgini mai numai în constatarea desastrelor ce trebuie să le suportu bietul popor în toate direcțiunile. Toți găsesc atunci câte o greșelă, care a pricinuit desastrul; decă nu e de vină „Sânția“ sa, trebuie să fiă de vină „Ilustritatea“ ori „Spectabilitatea“ sa, dér cum că sunt toți de vină, odată cu capul nu vréu să o recunoscă.

Se găsesc atunci și ómeni „practici“ și „diplomatici“, cari ne spun, că „înzadar“ ne sbumăm și ne mâniaăm, căci cu adversarii „nu putem birui nicicum“ că sunt „tari“ și noi suntem pré „slăbi“, că se ne iésă din capu „gărgăunii naționali“ și se ne vedem noi „de-ale noastre“.

„De ale noastre“ se ține, se nu facem su-părare ministrului, se nu creăm greutăți capilor bisericesci, se nu înversunăm pe fișpanul și pe solgăbirul în contra noastră, se facem cum dăce protopopul și ca nu cumva se cre-

dem, că cutare avocat n'ar fi aprig apărătoru alu causei românești; „de ale noastre“ se ține, că decă unu a greșit și a conturbat cercul intereselor naționale, se nu-lu certăm, ca să nu se facă discordia, și așa mai departe până în infinit.

Decă însă se sapă la temelie noastră națională, încalcându-se biserica și scóla, maltratându-se poporul, lovindu-se chiar în libertatea noastră individuală; decă se desconsideră ori-ce autoritate a noastră și se zădărnicesc și cea mai leală și inofensivă lucrare culturală prin volnicia celor dela putere, atunci acésta nu se ține „de ale noastre.“ ci „de-ale lor“ negreșit, adecă de-ale adversarilor.

Ómenilor „practici“, cu ambițiuni false, interesați și neaccesibili pentru o înțelegere sinceră, cari iau în deșertu acel idealism ce are în vedere ajungerea nobilului scopu naționalu pentru care luptăm, le vom pune în vedere că alte națiuni multu mai înaintate și mai avute decât a noastră, cum sunt Nemții din Austria, își dau și ađi cele mai mari silințe d'ași concentra puterile naționale, avêntându-se la acel entusiasm, de care au lipsă pentru comuna lucrare națională.

Și noi Români, cari suntem mai înapoiți în toate, se n'avem nevoia d'a ne avênta la acel entusiasm naționalu de care se inspiră toate celelalte popóre?

E timpul să încetăm a ne mai uita în gura celor cari ne desmêntă dela toate și cari cu „înțelepciunea“ și oportunistul loru condamnabilu au adus lucrurile acolo, încatu chiar și junimea noastră pare a fi ađi îmbêtrênită și incapabilă de nobilul entusiasm, ce trebuie să ne conducă pe toți în lucrarea pacinică națională.

Camera din Viena și tarifulu vamalu.

Mercuri s'a început discutiunea specială asupra tarifulu vamalu în camera din Viena. Cabinetul Taaffe s'a înțelesu cu guvernul unguerescu cu ocaziunea negociărilor de reînnoire a pactului și asupra tarifulu vamalu, dér n'a știut se satisfacă de ajunsu intereselor Austriei. Polonii sunt nemulțamiți cu vama pe petroleu, cel mai de frunte articulu de industria din Galizia, ceilalți sunt nemulțamiți cu tacele pe alte articule.

Guvernul austriacu s'a obligat față cu Ungaria de-a face să potă intra în vigore tarifulu vamalu la începutul lui Iulie. Nu e speranță însă că va reuși a face să se voteze intactu de maioritatea camerei. S'au pus acum și Cehii în opozițiune și au isbutit ca să se modifice tarifulu cu privire la melisă, urcându-se vama pe acestu articulu. Desbaterea asupra vamei pe petroleu va decide asupra sörtei tarifulu stabilitu în unire cu guvernul unguerescu. Polonii par a fi hotărâți de a nu ceda și în casul cel mai bunu ei voru cere urcarea vamei pe petroleu cu doi florini. Va se dăce în ori-ce casu convențiunea cu Ungaria va fi răsturnată și cabinetul Taaffe va trebui să inițieze nouă negociări cu guvernul din Peșta.

Probabilu că decă i se va respinge proiectul său, ministerul Taaffe își va realiza amenințarea și va disolva parlamentul. Atunci se va amêna pe timp îndelungat totă afacerea reînnoirii pactului cu Ungaria.

Din toate rezultă că cei din Austria s'au săturat de greutățile ce întâmpină de câte ori e vorba d'a reîncheia pactul cu Ungaria și nu mai voru să se țină contu de „greutățile“ cabinetelor și sacrificarea propriilor lor interese.

Tocmai pe când voiam să încheiamu ne sosit din Viena scirea telegrafică, că s'a primitu propunerea că vama pe petroleu să se suie cu doi florini în aur. Așadér deși a cădutu propune-

rea Suess, convențiunea cu Ungaria e modificată și voru fi de lipsă nouă negociări, prin cari fără îndoie se va întârția introducerea tarifulu vamalu.

Escentricitățile regelui Ludovicu II.

(Urmare și fine.)

Intr'o zi își exprimă regele dorința d'a umbla prin munți ca spirit de munte. Puse să-i construescă o luntre frumoasă și șese servitori trebu să-lu pörte în luntre prin munți; ei erau încălțați în cisme de păsă, ca pașii lor să nu deștepte pe regele din visurile sale. O altă mania avea regele d'a sbura prin aer și d'a trece ca țee peste puntea curcubeelor la Valhală. Asta era ținta lui cea mai înaltă. Puse să-i construescă o mașină de sbrat, ca cu ajutorul ei să cutiere eterul, se înțelege fără să se frângă elu vr'unu picioru. Mașina se probă și experimentul se făcu cu unu țeran, se vedă decă funcționează bine. Mașina lucră forte puternicu, — țeranul rămase pe loc mortu.

Adeseori regele călătorea incognito, pe la Paris și Viena. Dér totu așa de desu se pretăcea numai că călătorește. Călărea în arena sa câte o jumătate de oră și unu servitoru travestit ca magistru postal trebuia să-i anunțe, că posta e gata să plece la Kempten. Regele îi mulțamea pentru comunicare, încăleca érași și călărea altă jumătate de oră — mergea acum la Kempten. După ce ocolea de mai multe ori arena, ajungea în Kempten. Unu servitoru, travestit ca primaru alu Kemptenului, saluta pre regele printr'o vorbire simplă, cum se pricepea elu, dér forte leală. Regele își esprima bucuria sa, că se vede încă odată în Kempten și călărea apoi mai departe. Magistrul postal anunța, că posta e gata să plece mai departe la stațiunea cea mai d'apropu. La aceste plămuite stațiuni se petrecea același jocu ca în Kempten. Astfel călătorea regele până la Lindau, fără să părăsescă arena.

O deosebită pasiune avea regele pentru pasările cântătoare. Intre ferestrele castelului Neuschwanstein sunt sute de pasări în colivii lucrate în aur. Regele le a pus nume d'ale cântăreților și cântărețelor vestite. Unei priveghitoru, care cânta forte frumos, i-a pus numele „Patti“. Nu de mult, regele visită pe „Patti“ voindu s'o scotă din colivă. „Patti“ însă dispăruse. Regele, consternat de acésta, chemă pe servitorul camerieru și-lu întrebă de „Patti“. Servitorul răspunde tremurându, că a murit și a îngropat'o. Infuriat, regele sparse în capul servitorului unu prețios serviciu de ceai. Curêndu după aceea apără „Patti“: scăpase din colivă și se ascunsesse după unu scrin. Când o vedu, regele plânse de bucurie, dér pe servitorul îl isgoni din castel, dăcându, că și elu e „trădătoru“ (ca și miniștri săi).

Richard Wagner, mare componist, a fostu demoulu cel rău alu regelui, ca și tămăia poetilor și literaților. În săptămânile trecute Ludovicu II îl jeli în mod deosebit; se dăce că în fiecare zi Incununa cu flori portretul, în mărime naturală, alu lui Wagner și ținea înaintea lui monologe, care durau ore întregi.

Actorul Kainz, care se află acum la teatru germanu din Berlin, când era încă angageat la teatrul curții din München, devenise favoritul regelui. Acesta juca cu Kainz scene întregi din Shakespeare și în aceste momente nu primea nici pe miniștri, decă ceru să-i vorbescă. Intr'o zi Kainz își exprimă dorința să mergă la Viena. Regele dete ordinu, ca la cel mai d'apropu treacă să se alature vagonul său regesc. Kainz însă daru refuză acésta onore, d'a călători la Viena în vagonul regelui; trebu să se suie în elu cu cufărașul său, dusu de doi lachei, decă nu voia să cadă în disgrăția regelui. Actorul, roșu de rușine, își ridică gulerul hainei în sus și își trase șapca pe ochi, când sosit în gară și fu tratat cu toate onorurile regesci. Lacheii nu putu dăce o vorbă, și astfel Kainz fu luat dreptu regele și și trimise la Viena o telegramă în acestu sens. Urmarea fu, că în St. Pölten, când trecu desu de dimineață trenul, înalți funcționari ai căii ferate se suiră în tren, ca să-i facă suită de onore obicinuită în astfelu de casuri. Ce panică surprindere fu, când actorul

Cursul la bursa de Viena

din 18 Iunie st. n. 1886.

Table with financial data from Vienna, including bonds and exchange rates. Columns include instrument names and values.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 3 Iunie st. v. 1886.

Table with financial data from Bucharest, including exchange rates and interest rates. Columns include instrument names and values.

Cursulu pieței Braşov

din 19 Iunie st. n. 1886.

Table with market prices from Braşov, including various currencies and goods. Columns include instrument names and prices.

Nr. 6460/1886.

Concursu.

Spre ocuparea postului de sub-fişcalu oraşenescu sistemisatu în sensulu §. 224 din statutulu comunalu din partea reprezentantei comunale cu conclusu dela 9 l. c. pe unu anu, încependu dela 1 Iulie a. c. cu apunamentulu anualu de 1000 fl. se escrie prin acesta concursu.

Doritorii pentru ocuparea acestui postu, au pe lângă documentarea moralitaţii loru a arêta că ei suntu advocaţi esaminaţi şi practici, şi că suntu membrii ai came-rei advocaţilor din Braşovû, precum că cunoscû limba maghiarâ, germanâ şi românâ.

Petiţiunile astfelu instruite se voru aşterne până la 29 Iunie a. a. ôrele 11 a. m. subs. magistratulu.

Braşovû, 15 Iunie 1886.

Magistratulû oraşenescû.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potû face cu începerea dela 1 şi 15 ale fiecârei lunî, mai uşorû prin mandate postale.

Adresele ne rugâmû a ni se trimite esactû arătându-se şi posta ultimâ.

PREȚULÛ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

- pe trei luni . . . . . 3 fl. —
„ şese luni . . . . . 6 fl. —
„ unu anu . . . . . 12 fl. —

Pentru România şi străinătate.

- pe trei luni . . . . . 10 franci
„ şese luni . . . . . 20 „
„ unu anu . . . . . 40 „

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta şi pe linia Teiuşu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statû reg. ung.

Large table with train schedules for Predeal-Budapest and Teius-Arad-Budapest routes. Includes columns for route, station, train type, and departure times.

Nota: Ôrele de nôpte suntû cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI Braşovû. Hârtia din fabrica d-lorû Königes & Kopony, Zernesc.